

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.054/2022/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a ... meghatalmazott (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a ... pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím, tartózkodási hely: ... BV Intézet, cím) alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított gyorsított perben az Egri Törvényszék 12.P.20.204/2020/48. szám alatti ítélete ellen az alperes által 75. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, azt fellebbezett részében helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére az alperes köteles.

A le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes – aki ekkor 18. életévét még nem töltötte be – 2016. június 19. napján ittas állapotban, hajnali 3 óra körüli időben szállt fel az egri vasútállomás első vágányán álló egyik vasúti kocsiba. Nem sokkal ezt követően a kocsiba az alperes is felszállt, és a felperessel szembeni ülésre ült le. Beszélgetést követően az alperes közölte a felperessel, hogy tetszik neki a telefonja és azt meg kívánta vásárolni, a felperes azonban nem kívánta a telefont értékesíteni. Ezt követően az alperes ököllel gyomorszájon vágta a felperest, majd a felek dulakodni kezdtek, melynek során az alperes a felperest a mellkasa bal oldalán két ízben nagy erővel, a bal térdkalácsán és a bal könyöktájékon egy-egy esetben, legfeljebb közepes erővel megszúrta. A mellkasi szúrt sérüléseknél a szúráscsatorna mélysége elérte az 5-7 cm-t. Az alperes ezt követően a helyszínről elmenekült, a telefont nem vitte magával.

[2] A felperes a bántalmazás következtében a jobb orrszárny hámhorzsolását, a nyak jobb oldali hámkarcolását, a jobb mellkasfél vonalas karcolását, a bal mellkasfél két rendbeli szúrt sérülését, a bal térdkalács, a bal könyöktáj egy-egy rendbeli szúrt sérülését szenvedte el.

A mellkasi sérülések következtében nála bal mellúri vérgyülem, részleges légmell, tüdőállomány-sérülés, bőr alatti levegőgyülem alakult ki. A két mellkasi szúrt sérülés közül legalább az egyik a mellüreget megnyitotta, mely sérülés gyógytartama 8 napot meghaladó, a tényleges gyógytartam 4 hétre tehető. A mellüreg megnyitása közvetett módon életveszélyes állapotot hozott létre, valójában fennállt a kialakultnál súlyosabb fokú vérvesztés, légmell kialakulásának veszélye. A felperes 2016. június 19. napjától 2016. június 29. napjáig kórházi gyógykezelés alatt állt. A felperes elsődleges orvosi ellátása során nála akut mellkasi draininget végeztek, a szívókezelését követően a draint csak az ötödik napon távolították el. A légmell csak 2016. június 24. napján szívódott fel. A felperes bűncselekmény során elszenvedett sérülései gyógyultak, a sérüléseivel ok-okozati összefüggésben nála maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás nem alakult ki.

[3] Az alperest az Egri Törvényszék 11.B.7/2017/62. számú ítéletével fenti cselekmény miatt a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 164. § (1) bekezdésébe ütköző és (8) bekezdés első fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében és a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (3) bekezdés b) pontja

szerint minősülő rablás büntettének kísérletében találta bűnösnek és 11 év szabadságvesztésre ítélte. A Debreceni Ítéltábla Bf.III.803/2017/12. számú ítéletével a szabadságvesztés büntetést 14 évre súlyosította.

[4] A felperes módosított keresetében az alperest 5 000 000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni.

[5] Az alperes ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását hivatkozva arra, hogy a felperes a büntetőeljárás során nem érvényesített polgári jogi igényt, így polgári perben előterjesztett ilyen igénye megalapozatlan. Vitatta továbbá, hogy a bűncselekménnyel összefüggésben a felperest ténylegesen nem vagyoni sérelem érte.

[6] Az elsőfokú bíróság a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló 2020. évi LXX. törvény szerint lefolytatott eljárásban meghozott ítéletével kötelezte az alperest a felperes javára 750 000 forint sérelemdíj megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak 45 000 forint kereseti illetéket. Az elsőfokú bíróság a 2020. évi LXX. törvényben szabályozott eljárás speciális rendelkezéseire tekintettel az első- és másodfokú büntetőügyben hozott ítélet, valamint a felperes személyes előadása alapján állapította meg döntésének alapjául szolgáló tényállást. Az alperes által indítványozott igazságügyi orvosszakértő kirendelését mellőzte, mivel a szűrt csatorna mélységének vizsgálata a polgári perben nem volt indokolt.

[7] A jogerős ítéletek alapján rögzítette, hogy az alperes a felperes terhére elkövetett bűncselekményre tekintettel a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:52. § (2) bekezdése szerinti sérelemdíj megfizetésére köteles, a kártérítési felelősség szabályaira figyelemmel nem mentheti ki magát helytállási kötelezettsége alól. Ugyan a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése (BH2016. 241.), ha a jogsértés jellege és körülményei alapján nem vagyoni sérelem nem következett be, nincs helye sérelemdíjban való marasztalásnak (PJD2017. 9.), azonban a rendelkezésre álló büntetőítéletek alapján a nem vagyoni sérelem bekövetkezése a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 266. § (2) bekezdése szerinti köztudomású, nem bizonyítandó tényként megállapítható.

[8] A sérelemdíj mértékének meghatározása során figyelembe vette, hogy az alperes cselekménye közvetett módon életveszélyes állapotot hozott létre, kizárólag az időben érkező adekvát orvosi ellátás eredményezte, hogy nem alakult ki súlyosabb állapota. A felperes 10 napon át állt gyógykezelés alatt az E-i ... Oktatókórház és Rendelőintézet Traumatológiai Osztályán. Figyelembe vette továbbá, hogy a bűncselekmény elkövetésekor a felperes még nem töltötte be a 18. életévét. Utalt arra, hogy a felperes életének olyan időszakában követte el az alperes a sérelmére a bűncselekményt, mely időszakban szülei eltartásában élt, az életveszélyes állapot kialakulásával járó lelki trauma önálló feldolgozására a családja segítségével is csak részben volt képes. Figyelemmel volt arra is, hogy a felperes környezetére, családjára és szüleire milyen hatással volt az alperes cselekménye.

[9] Értékelte ugyanakkor, hogy a felperes bűncselekmény során elszenvedett sérülései gyógyultak, nála maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás a bűncselekménnyel összefüggésben nem alakult ki. Az eltelt időben a felperes leérettségizett és továbbtanult, nem állapítható meg okozati összefüggés a bűncselekmény és a felperes azon döntése között, hogy a rendészeti pálya helyett informatikusként tanul tovább az egri egyetemen.

[10] Figyelemmel az általánosan követett bírói gyakorlatra (BH1996. 304.) köztudomású tényként vette figyelembe a bűncselekménnyel okozati összefüggésben jelentkező lelki traumát és mentális következményeket. Utalt arra, hogy az alperes vagyoni

viszonyainak perbeli jogi relevanciája nem volt. Rögzítette, hogy a sérelemdíjnak büntető- és reparatív funkciója is van, a másodfokú büntetőbíróóság a többszörös visszaeső alperes vonatkozásában a büntetés súlyosítását találta indokoltnak, mindezek mérlegelésével állapította meg további bizonyítás nélkül a felperest ért nem vagyoni sérelem reparációjára alkalmas összeget 750 000 forintban.

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását kérte, valamint kérte a másodfokú eljárásban a pervesztesség-pernyertesség arányának megállapítását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a sérelemdíj jogalapját és annak összegét is jogszabálysértően állapította meg. Kiemelte, hogy önmagában a jogsértés ténye automatikusan nem jár sérelemdíj megállapításával, ahhoz igazolni kell, hogy a jogosultnál nem vagyoni sérelem ténylegesen bekövetkezett. Ennek ellenére a felperes a nem vagyoni sérelem bizonyítására bizonyítási indítványt egyáltalán nem terjesztett elő, szakértői bizonyítást nem ajánlott fel. A büntetőügyben keletkezett igazságügyi pszichológus szakértői-, illetőleg orvosszakértői vélemény pedig azt támasztotta alá, hogy a felperesnél maradandó egészségkárosodás, egészségi pszichés állapotában rosszabbodás nem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj jogalapját kizárólag a felperes saját előadására alapította, és tévesen alkalmazta a Ptk. 2:52. § (2) bekezdését.

[12] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét elsősorban a Pp. 266. § (2) bekezdése szerinti köztudomású tényekre alapította, melynek során köztudomású ténynek a büntetőeljárársban született ítéletet és az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakat tekintette, azonban azok nem bizonyítják a nem vagyoni sérelem fennállását vagy bekövetkeztét. Nem általános szabály, hogy akinek a sérelmére bűncselekményt követnek el, az nem vagyoni hátrányt is elszenved, ez minden esetben külön bizonyítás alapján állapítható csupán meg. Az ítélet ugyan részletezte a sérelemdíj összegszerűségének mérlegelési szempontjait, azonban nem utalt arra, hogy ezek a felperes és családja tekintetében ténylegesen bekövetkeztek-e. A köztudomású tények figyelembevétele nem helyettesítheti a felperes elmulasztott bizonyítási kötelezettségét.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésére figyelemmel a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges, márpedig a személyiségi jogok sérelmét jelenti az élet-, testi épség- és egészséghez fűződő jog megsértése, melyet a jogerős büntetőítélet bizonyít. Kiemelte, hogy a felperes a támadás következtében életveszélyes sérüléseket szenvedett, 10 napig állt kórházi gyógykezelés alatt és a nyári szünet ideje alatt is lábadozott. Ugyan fizikailag felépült, de lelki sérülései megmaradtak, örök életre szóló traumát szenvedett. Mivel lelkileg összetört, azon álmát is feladni kényszerült, hogy rendőri pályára lépjen.

[14] Az ítéltábla a 2020. évi LXX. törvény 12. § (1) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az megalapozatlan.

[15] Nem érte fellebbezés az elsőfokú ítélet keresetet részben elutasító rendelkezését, azt az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint nem érintette, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú eljárásban olyan eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemére kihatott, és az elsőfokú eljárás megismétlését tenné szükségessé, nem észlelt.

[16] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helyesnek találta, a fellebbezésre tekintettel az ítélet indokolását az alábbiak szerint pontosítja és egészíti ki.

[17] Az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a

sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A sérelemdíjban való marasztalás feltétele eszerint a személyiségi jog megsértése (jogellenesség) és a nem vagyoni sérelem; a magatartás és a sérelem közötti okozati összefüggés és a felróhatóság.

[18] A Ptk. 2:42. § a) pontja értelmében a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen az élet-, testi épség- és az egészség megsértése. A perbeli esetben az Egri Törvényszéknek a Debreceni Ítéltábla határozatával jogerőre emelkedett ítélete az alperes büntetőjogi felelősségét állapította meg, ez az 1952. évi Pp. 4. §-ából, a hatályos Pp. 264. § (1) bekezdéséből következően azt eredményezi, hogy a polgári ügyben eljáró bíróság sem állapíthatja meg, hogy az alperes a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. A büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ítélete a bűncselekmény elkövetése és az annak alapjául szolgáló tények körében is köti a polgári perben eljáró bíróságot (BDT2010. 2249.), azaz az alperes alappal nem teheti vitássá, hogy a büntetőítéletben foglalt bűncselekményt elkövette: a felperest négy alkalommal késsel megszúrta, ebből kétszer a felperes mellkasán, mely közvetetten életveszélyes állapot előidézésére is alkalmas volt. Ezen cselekmény kétséget kizáróan sértette a felperes testi épséghez- és egészséghez fűződő személyiségi jogát. A felperes személyiségi jogainak sérelme így további bizonyítás nélkül is megállapítható volt a büntetőítéletek alapján, melyek egyben az alperes oldalán a felróhatóságot is bizonyították.

Ahogy az elsőfokú bíróság helytállóan utalt rá, a személyhez fűződő jogok megsértésére alapított perben is irányadó a Pp. 266. § (2) bekezdése. Ennek megfelelően a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása nem minden esetben igényel bizonyítást, a Pp. 266. § (2) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy a bíróság bizonyos tényeket valóban fogadjon el. E körbe tartoznak a köztudomású tények, köztük a köztapasztalati tények, mely utóbbin olyan tapasztalati tényeket kell érteni, melyek általánosan ismert összefüggéseken vagy megfigyeléseken alapulnak és az emberek bizonyos köre előtt ismertek. Köztudomású ténynek tekinthető ennek megfelelően, amely bizonyos körben az emberek nagy része előtt olyan mértékben ismeretes, hogy azt minden értelmes ember valóságnak fogadhatja el. A személyiségi jogok megsértéséhez kapcsolódóan egyes hátrányok bekövetkezte a jogsértő magatartás jellegéből köztudomásúként fogadható el (Kúria Pfv.III.21.399/2019/5. szám alatti ítélet [35] bekezdés).

[19] A személyiséget ért nem vagyoni sérelem az ítélkezési gyakorlat által kimunkáltak szerint kifejeződik testi változásokban (mozgáskorlátozottság, csonkoltság, torzulás, egészség-romlás, a test szerveinek működési zavarai, bénulás, nemzőképesség csökkenése vagy elvesztése, fogamzóképtelenség stb.), lelki változásokban (személyiségzavar, pszichikai fájdalom, kisebbségség vagy megalázottság érzés kialakulása, lelki válság stb.) vagy a környezeti hatásokban (a személyiséget körülvevő társadalmi természeti környezetnek a személyiségre hátrányos megváltozása). [Petrik Ferenc: Sérelemdíj: Petrik Ferenc szerk.; Polgári Jog Kommentár a gyakorlat számára (a 2013. évi V. törvény, az új Ptk. Kommentárja) I. kötet Második Könyv Harmadik Rész Budapest 2013. 101. oldal]. A személyiséget ért sérelem lehet maradandó, de megvalósul akkor is, ha a testi, lelki változások vagy környezeti hatások csak meghatározott időben állnak fenn. A sérelemdíj tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a bekövetkezett immateriális sérelem igazságügyi orvosszakértői szempontból maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást eredményezett-e, hanem annak, hogy a bekövetkezett nem vagyoni sérelem a sértett életvitelében, személyiségének kibontakoztatásában és belső egyensúlyában milyen hátrányos változásokat idézett elő (DIT Pf.I.20.045/2021/4.).

[20] A büntetőeljárásban szerzett orvosszakértői vélemény alapján – melyet a büntetőítélet részletesen rögzít - megállapítható, hogy a felperesnél bal mellűri vérgyűlem,

részleges légmell, tüdőállomány-sérülés alakult ki, rajta akut mellkasi draininget kellett végezni, mely draint csak az ötödik napon távolították el, 10 napon keresztül kórházi kezelésre is szorult, az alperes által elkövetett bűncselekménnyel közvetlen ok-okozati összefüggésben közvetett életveszélyes állapotba került. Mindez az alperes magatartásával összefüggésben beállt testi változásokban bekövetkező nem vagyoni sérelem, immateriális hátrány akkor is, ha a felperes később ezen állapotból felgyógyult. Adott időszakban ezen testi változások a felperes életvitelét, mindennapjainak alakulását nyilvánvalóan hátrányosan érintették, melyet az elsőfokú bíróság helytállóan tekintett külön bizonyítás nélkül is megállapítható köztapasztalati ténynek. Az elkövetési magatartásból eredően továbbá nyilvánvalóan külön bizonyítás nélkül is belátható, hogy egy hasonló cselekmény a sértettnek fokozott lelki megrázkódtatást jelent és tartós félelem kialakítására is alkalmas lehet (SZIT Pf.I.20.335/2017/3.). Mindezekre tekintettel jogszabálysértés nélkül, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a nem vagyoni sérelem bekövetkezése bizonyított.

[21] A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetre gyakorolt hatására – tekintettel, egyösszegben határozza meg. Az elkövetési magatartás jellegére tekintettel kizárt, hogy a sérelemdíj iránti követelés bagatell sérelemre hivatkozással legyen elutasítható (SZIT Pf.I.20.335/2017/3.).

[22] A jogsértés súlya annak megítélését jelenti, hogy a jogsértő mennyire távolodott el a társadalom által elvárt, elfogadott, de legalábbis tolerált magatartásformától (Fuglinszky Ádám: Kártérítési jog, HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. Budapest, 2015. 834. oldal). Itt lehet értékelni a többes személyiségi jogsértést, illetőleg azt, ha a jogsértést haszonszerzés céljából követték el. A perbeli esetben az alperes annak érdekében, hogy a mobiltelefon készülékét megszerezze, az ittas és kiskorú, tehát védekezésre feltételezhetően kevésbé képes felperest bántalmazta akként, hogy öt két alkalommal mellkason, egy alkalommal térdkalácson és egy alkalommal könyöktájékon késsel megszúrta, mely a társadalom által elítélt, kirívóan súlyos magatartás, így az a felróhatóság szempontjából mindenképpen súlyosabb megítélés alá esik, ahogyan az is, hogy azt az alperes haszonszerzési céllal, a mobiltelefon megszerzése érdekében követte el.

[23] A jogsértés sértettre gyakorolt hatásaként kellett figyelembe venni, hogy számos sérülést szenvedett el, melyek közül a mellkasi sérülések gyógytartama 4 hétre tehető. A felperes 10 napos kórházi kezelésre szorult, drainezni kellett, melyet csak öt nap elteltével lehetett el-távolítani, a mellüreg megnyitása közvetett módon életveszélyes állapotot hozott létre. Mind-ezeket a testi változásokat a büntetőeljárásban lefolytatott szakértői bizonyítás, és a büntető-ítéletek kellően bizonyították. Szintén a jogsértés sértettre gyakorolt hatásaként lehetett figyelembe venni az elkövetési magatartásból és a sérülések jellegéből is következő, külön bizonyítás nélkül is nyilvánvalóan megállapítható lelki megrázkódtatást és ennek a felperes közvetlen környezetére, családjára gyakorolt negatív hatását (a cselekmény és a sérülések által kétségkívül kiváltott aggodalmat, szorongást, megrázkódtatást). Az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget a felperes életkorának is, a még 18. életévét be nem töltött, kialakuló személyiség fejlődésében a hasonló sérelmek külön bizonyítás nélkül is elfogadhatóan súlyosabb következményekkel járhatnak a személyiség kibontakoztatásában és a belső (lelki) egyensúly kialakításában. Helytállóan utalt arra ugyanakkor az alperes, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a lelki trauma feldolgozására a felperes az eltelt időben is csak részben volt képes, ez a közismereti tényeket meghaladja, erre irányuló szakértői bizonyítás hiányában tényként nem megállapítható, az ítéltábla az indokolás ezen részét mellőzi [104].

[24] Szintén nem volt jelentősége annak, hogy a másodfokon eljáró büntetőbíró az alperessel szemben kiszabott büntetést súlyosbította, kiemelve az alperes többszörös visszaeső mivoltát. A Ptk. 2:52. §-ához fűzött miniszteri indoklása szerint a sérelemdíj a személyiségi jogok meg-sértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja, s egyben magánjogi büntetése, azonban a sérelemdíj elsősorban nem büntetőjogi, hanem restitutív civil jogi szankció, nem a jogsértő megbüntetésére, hanem a sértett életvitelében, személyiségének kibontakoztatásában elszenvedett hátrányoknak, belső lelki egyensúlyában beállott kedvezőtlen változásoknak a kiegyenlítésére, kompenzálására szolgál (DIT Pf.I.20.045/2021/4.).

[25] A bíróság a köztudomásúnak ismert tényeket külön bizonyítás nélkül veheti figyelembe (BH1996. 304., BH1995. 521.), amennyiben a jogsértő magatartás az eset összes körülményeihez képest olyan nem vagyoni hátrányt okoz, amely köztudomású, külön bizonyítás nélkül is sérelemdíjat kell megítélni, illetve annak összege megállapítása során ezt figyelembe kell venni. A felperes a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében az ezen túlmenő, ezt meghaladó sérelmet köteles bizonyítani, melynek a felperes nem vitathatóan nem tett eleget. Ez azonban nem akadályozza annak, hogy a külön bizonyítás nélkül megállapítható vagyoni hátrányok alapján a bíróság a javára sérelemdíjat ítéljen meg az ehhez igazodó összegben.

[26] Az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI.1.) AB határozatára is tekintettel a sérelemdíj összege megállapítása során a bírói mérlegelés tág teret kapott azzal, hogy annak összegét úgy kell meghatározni, hogy az – az eset összes egyedi körülményét figyelembe véve és mérlegelve – alkalmas legyen arra, hogy a pénzzel nem mérhető hátrányokat más nemű pénzbeli előnyök nyújtásával hozzávetőlegesen kiegyensúlyozza. A bírói becslés korlátja a józan mértéktartás, a hasonló tényállású ügyekben azonos időszakban történt káresetek kapcsán megítélt nem vagyoni kárpótlási összegek, a károsultak közötti indokolatlan különbségtétel elkerülése. Az elsőfokú bíróság mindennek eleget téve a sérelemdíj összegét az elszenvedett hátrányok, a bántalmazás és következményei miatt a felperes belső egyensúlyában köztudomás alapján megállapíthatóan beállott kedvezőtlen változások kiegyenlítésére alkalmas mértékben állapította meg.

[27] E körben vette figyelembe az ítéltábla, hogy a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.335/2017/3. szám alatti ítéletében 800 000 forint sérelemdíjat talált megállapíthatónak egy 2014. évben történt bántalmazás kapcsán, amikor az elkövető az akkor 80 éves sértett bal vállát és könyökhajlatát legalább három alkalommal ököllel megütötte és őt a lift oldalának lökte, melynek következtében a sértett a bal felkarcsont nagygumójának vetületében gyermektenyérszerű duzzanatot, direkt nyomásérzékenységet, véraláfutást, több vérömlenyt, illetőleg enyhe duzzanattal járó sérüléseket szenvedett el.

[28] A Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.125/2020/4. számú határozatában egy 2012-ben bántalmazott felperes javára 1 000 000 forint nem vagyoni kártérítést ítelt meg olyan tényállás mellett, hogy a sértettet az elkövető ököllel ütötte állon, melynek következtében az állkapocs jobb oldalának fejecsk alatti törését és az állkapocs bal oldalának nyílt törését szenvedte el.

[29] A Fővárosi Ítéltábla Pf.1.20.779/2016/3. szám alatti ítéletében 500 000 forint sérelemdíjat talált alkalmasnak a sértettet ért nem vagyoni sérelem orvoslására egy 2014-ben történt bántalmazás kapcsán, amikor az elkövető a sértettet úgy ütötte meg, hogy hámsérülések mellett a jobb alsó négyes foga kitört.

[30] Mindezeket figyelembe véve a felperest ért, köztudomású tényként bizonyítottan elfogadható nem vagyoni sérelmek kompenzálására az elsőfokú bíróság által megítélt 750 000 forint sérelemdíj eltúlzottnak semmiképp nem tekinthető.

[31] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolás fenti kiegészítése mellett a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, azonban a felperes a másodfokú eljárással kapcsolatban költséget nem számított fel, így arról rendelkezni nem kellett. Az ítéltábla a Pp. 101. § (3) bekezdésében foglaltak szerint állapította meg, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére az alperes köteles; a pártfogó ügyvédi díj összegéről és tényleges viseléséről a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat fog rendelkezni.

[33] Figyelemmel az alperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentességre, a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja és 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

Debrecen, 2022. február 1.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró